

Tekst & musikk
FREDDIE
LANGRIND

REVEBJØLLA RINGLAR

Synnive i egne tankar

Har du sett meg i brattaste bakken
der eg kneisar stolt på grusete grunn?
Eg legg kransar av blad i den karrige runn
mellom smålátne stubbar og steinar,
derfrå løftar eg høgt mine bjøller,
eg veit ingen her så høgrest som meg,
eg har alt i meg sjølv for ein blømande veg.
Eg vil opp, ikkje ut gjennom greinar!

Eg er fingerbjørgsblomen med frekner,
og gir nektar raust til humle og bi,
mine hundrede beger flyg ingen forbi
utan først å ha drukke av olla.
Eg er barn av det enklaste enkle.
Likevel magi du kanskje har ant?
At det ligg noko evig og finstemt formant
hist i sevja som stig opp av molda.

Har du sansa i midtsommarnatta
at dei svermar om meg, tusse og gnom?
Du skal vite eg er ikkje berre ein blom,
men ei vakker og blygsam prinsesse.
Har du høyrte meg når fullmånen manar?
At det brått blir stilt i lier og lund
og naturen held pusten den heilage stund
då eg ringlar til Skaparens messe.